

tak«. Så skal vi også producere nogle sådan små skilte, hvor der står »Nej tak til forfatningen«.

(Kort bemærkning).

Jesper Kiel (EL):

Det sidste forslag fra fru Lone Dybkjær med sådan nogle klistermærker, man kunne rekvirere, »Nej tak til forfatningen«, vil vi meget gerne bakke op. Vi vil overveje, om vi kan fremsætte et fælles beslutningsforslag om det!

Men jeg kan i hvert fald konstatere, at Det Radikale Venstre tilslutter sig jupartierne front, hvor holdningen er, at det er af princip, man ikke mener, at folk skal have noget ind ad brevsprækken om det her spørgsmål. Jeg går ud fra, at det både gælder selve forfatningen, som vi skal stemme om, og så de synspunkter, der måtte komme i den tilknytning fra de forskellige partier, så vi kan være sikre på – sådan som jeg hører det i dag – at der ikke kommer en eller anden stor jakampagne, hvor de forskellige japartier er gået sammen om en avis med alle de gode argumenter, som kommer ind ad brevsprækken, for det er man af princip imod. Folk skal selv ringe og bede om den. Er det korrekt opfattet?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

For det første vil jeg gerne sige, at den der med »Nej tak til forfatningen« er jeg overbevist om at man kunne finde på selv, med al respekt. Det synes jeg tidligere debatter har vist. Så jeg er helt sikker på, at man vil komme med tusindvis af klistermærker med »Nej tak til forfatningen« og meget andet i den genre, og det kan klares uden min hjælp.

Kl. 19.50

Jeg har ikke sagt, at det er et princip. Jeg har bare sagt, at vi ikke tror på, det er en god idé, og jeg har oven i købet sagt, at jeg også synes, vi alle sammen kan være usikre på, om alt det, vi render og laver i forbindelse med et folketingsvalg med uddeling af det ene, det andet og det tredje, virker, og hvad det egentlig er, der virker. Sandheden er, at det er der ingen der rigtig ved. Det er meget svært at finde ud af, og hvis man vidste det, så ville vi alle sammen selvfølgelig anvende de metoder.

Japartierne har ikke nogen planer om en fælles avis. Det, vi håber på – og det ville hr. Jesper Kiel vide, hvis hr. Rune Lund var her – og det, vi diskuterer i Folketinget, er, om vi kan producere en fælles avis, ja- og nejsigere og nejbevægelser. Det er det, der er opgaven, og vi ved i dag ikke,

om det lykkes. Den avis ved vi endnu ikke hvordan vi vil distribuere, for det giver ingen mening at diskutere det, før vi overhovedet kan se, om vi kan blive enige om det. Det er faktisk mislykkedes et par gange. Der er også et par gange, hvor det er lykkedes, og nu må vi se, hvad vej vinden blæser denne gang.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Og så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi er ikke enige i Dansk Folkepartis holdning om, at den bedst mulige folkeoplysning er mest muligt papir ind ad brevsprækken. Det er vi simpelt hen ikke enige i. Jeg ved faktisk ikke, hvor Dansk Folkeparti har fået det synspunkt fra, medmindre det skyldes – hånden på hjertet – at man håber på, at det vil irritere så mange folk, at det vil motivere nogle flere til at stemme nej. Men så skal man bare sige det, for så har det ikke noget med folkeoplysning at gøre. Så har det noget at gøre med andet.

Vi synes, at når vi har en forfatningstraktat, som faktisk er stor – selv om jeg synes, den er ret let at læse – så har vi en forpligtelse til at være seriøse med hensyn til at tilrettelægge oplysning på en måde, så flest mulige borgere i det her land synes, at vi rent faktisk gør det godt. Vi har jo nogle erfaringer med det, for vi har haft mange folkeafstemninger, og vi har en erfaring med, at Folketingets EU-Oplysning faktisk gør det meget kompetent, meget dygtigt og meget seriøst og meget upartisk.

De vil også i forbindelse med denne her folkeafstemning etablere en hotline, hvor man kan ringe ind. Den har været en stor succes tidligere, og det tror jeg også den bliver denne gang, for når man beskæftiger sig med noget, der dækker over så mange områder som forfatningstraktaten, så er det ikke sådan, at man nødvendigvis har alle sine spørgsmål på en gang. Og mange af de spørgsmål er jo ikke nogen, man bare kan læse sig til i forfatningstraktaten. Der har man brug for noget andet materiale, og det kan man få enten ved at ringe til EU-Oplysningens hotline, ved at få faktablade, ved at få den folder, der er udarbejdet, ved at bede om partiernes materiale, fordi man jo også orienterer sig i forhold til partierne – hvad mener de om det, og hvad er det for nogle argumenter, de bruger? – eller man kan få forfatningstraktaten, og man kan få lovforslaget med de bilag, der er med.